

Оксана Олегівна ХОРВАТОВА,
кандидат юридичних наук, доцент
(Київського університету права Національної
академії наук України, м. Київ)

ДЕЯКІ ПРИЧИНИ ТА УМОВИ ВЧИНЕННЯ НАСИЛЬНИЦЬКИХ ЗЛОЧИНІВ ОСОБАМИ З ПСИХІЧНИМИ АНОМАЛІЯМИ

У статті представлено результати власного дослідження категорії насильницької злочинності осіб з психічними аномаліями в межах осудності та аналіз причин та умов, що сприяють вчиненню даних кримінальних правопорушень. Наголошено на тому, психічні аномалії можуть мати криміногенне і соціальне значення, проте вони не можуть бути безпосередньою причиною злочинної поведінки. Акцентовано увагу на тому факті, що психічні аномалії є внутрішніми, суб'єктивними умовами, тобто ґрунтом, на якому за несприятливих соціальних обставинах легше виникають і реалізуються антисуспільні наміри. Зроблено висновок про те, що самі по собі психічні аномалії не можуть цілком пояснити деякі причини вчинення злочинів. Доведено, що причинами та умовами насильницьких злочинів, вчинених особами з психічними аномаліями, є сукупність існуючих сьогодні в нашому суспільстві матеріальних, ідеологічних, соціально-демографічних та інших факторів, під впливом яких у певній категорії осіб, і особливо у тих, які мають психічні аномалії, затверджуються антисуспільні погляди, звички і на цій підставі формується та реалізується злочинний намір.

Ключові слова: кримінальне правопорушення, злочин, насильницька злочинність, умисне вбивство, умисне тяжке тілесне ушкодження, статеві злочини, особа злочинця, потерпілий, причини та умови насильницьких злочинів, психічні аномалії, осудність, неосудність, обмежена осудність.

Постановка проблеми. Актуальність проблеми кримінологічної та кримінально-правової характеристики насильницьких злочинів, вчинених особами з психічними аномаліями в межах осудності в сучасних умовах не викликає сумнівів, адже існує низка юридичних питань в сфері професійної діяльності правоохоронних органів при здійсненні ними запобіжної діяльності. З іншого боку, особи з психічними аномаліями в межах осудності,

за даними останніх вітчизняних досліджень становлять 36,9% серед винних у вчиненні кримінальних правопорушень саме насильницького характеру.

Питання про особливості вчинення злочинів особами з психічними аномаліями порушували відомі як вітчизняні, так і зарубіжні вчені, зокрема: А. П. Закалюк, А. Ф. Зелінський, М. М. Корчовий, Л. М. Кригіна, В. Р. Ілейко, В. Г. Лихолоб, О. Є. Михайлов, В. Б. Первомайський, Т. М. Приходько, О. О. Ходимчук, О. І. Цубера та ін. *Вказані вчені* на теоретичному та подекуди на практичному обґрунтували особливу роль психічних аномалій у генезисі злочинної поведінки, визначили розповсюдженість психічних аномалій серед різних категорій злочинців, дослідили особливості особи злочинця. Однак вплив психічних аномалій на вчинення кримінальних правопорушень насильницького спрямування залишає поле для вивчення. Сьогодні нашої державі не так багато кримінально-правових та кримінологічних досліджень, які б комплексно висвітлювали саме проблеми насильницької злочинності осіб з психічними аномаліями. В той же час в сучасній кримінології часом існують кардинально протилежні та мало аргументовані відомості щодо розповсюдженості психічних аномалій серед осіб, які вчинили насильницькі злочини. Та й в практичній діяльності правоохоронних органів в контексті діяльності щодо запобігання та профілактики насильницьких злочинів, по суті, не враховуються наявність у суб'єкта кримінального правопорушення психічних аномалій, а самі психічні аномалії не є об'єктом виявлення, що значно впливає на результати запобігання даному виду злочинності. Тому актуальність висвітлення теоретичних наукових та практичних аспектів причин та умов вчинення особами з психічними аномаліями саме насильники злочинів не викликає сумніву.

Метою статті є аналіз деяких причин та умов вчинення насильницьких злочинів особами з психічними аномаліями.

Виклад основного матеріалу. Питання про конкретні причини та умови, як детермінанти насильницьких злочинів, неможливо правильно розкрити без вирішення теоретичного питання про кримінологічне співвідношення причин та умов злочинності в цілому. Попри все те, що найчастіше буває складно розмежувати причини та умови, вимога такого розмежування при аналізі детермінації соціальних явищ має важливе методологічне значення. Ототожнення причин та умов в кримінології, а також не виявлення головних факторів, що детермінують конкретний вид злочинності, уявляється нам невірним не тільки в теоретичному, але й у практичному плані, оскільки ускладнює орієнтування практичної діяльності на встановлення та усунення найбільш криміногенних обставин. От чому так необхідно з'ясувати місце причин та умов вчинення конкретного злочину, особливо, якщо мова йде про насильницькі злочини, де суб'єктом вчинення є особа з психічними аномаліями в межах осудності.

Доктрина сучасної кримінологічної науки під причинами вчинення кримінальних правопорушень розуміє такі процеси і явища, які породжують злочинність як свій безпосередній наслідок, а умови – це явища, які хоч

безпосередньо і не породжують злочинність, але так би мовити полегшують настання суспільно небезпечних наслідків¹. Причина, як відомо, завжди необхідна для дії, але не завжди достатня. Такою вона стає при наявності відповідних умов. Детермінанти злочинної поведінки завжди взаємодіють із сукупністю зовнішніх, притаманних середовищу, і внутрішніх умов, властивих людині. Такі умови ж можуть або сприяти або перешкоджати причині.

Як свідчать результати тривалих досліджень вчених різних галузей, зокрема, психіатрів, кримінологів², – психічні аномалії здатні мати криміногенне та соціальне значення. Проте вони ні в якому разі не можуть бути безпосередньою причиною злочинної поведінки, а особи, які на них страждають, зовсім не приречені вчиняти злочину. Психічні аномалії є внутрішніми, суб'єктивними умовами, тобто ґрунтом, на якому за несприятливих соціальних обставинах легше виникають і реалізуються антисуспільні наміри. Вчені-психологи³ стверджують, що головними причинами злочинів, за наявності патологій у психіці, є соціальні, а патології - своєрідний каталізатор, що має криміногенне значення.

Проведені нами не так давно дослідження через ґрунтовне вивчення матеріалів кримінальних проваджень, висновків судово-психіатричних, судово-наркологічних, судово-психологічних експертиз та обвинувальних вироків суду свідчать про те, що у випадках, коли психічні аномалії стали безпосередньою причиною суспільно-небезпечного діяння, - особа, яка вчинила такі діяння, визнається неосудною. В такому випадку діяння не є кримінально караними, відсутній склад кримінального правопорушення, оскільки суб'єктом злочину згідно ст. ст. 18–19 КК «...може бути тільки осудна особа», тобто та, «яка під час вчинення кримінального правопорушення могла усвідомлювати свої дії (бездіяльність) і керувати ними»⁴. Іншими словами, як стверджують вчені⁵, «якщо хвороба або інший розлад психічної діяльності являє собою причину суспільно небезпечних дій, то особа не може бути визнана осудною, тому що причиною цих дій є не антисуспільні особливості особи, а сама хвороба або зазначений розлад». З цього робиться висновок про те, для поведінки осудної особи, в тому числі особи з психічними аномаліями, патологічні особливості не є визначальними, вони опосередковуються соціальним змістом її свідомості. І саме тому детермінанти насильницької злочинності осіб з психічними аномаліями заслуговують на особливу увагу науковців - кримінологів.

¹ Ходимчук О. О. (Хорватова О.О.) Насильницька злочинність осіб з психічними аномаліями та її запобігання : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08 ; НАВС ; МВС України. К. 2005. С. 139.

² Ходимчук О. О. (Хорватова О.О.) Насильницька злочинність осіб з психічними аномаліями та її запобігання : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08 ; НАВС ; МВС України. К. 2005. С. 139–140.

³ Логачев М. Г. Психічні аномалії та злочинність // Бочаровські читання : матеріали наук.-практ. конф. [з міжнар. участю], присвяч. пам'яті проф. С. П. Бочарової (м. Харків, 18 берез. 2016 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2016. С. 198.

⁴ Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, № 25–26, ст. 131.

⁵ Ходимчук О. О. (Хорватова О.О.) Насильницька злочинність осіб з психічними аномаліями та її запобігання : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08 ; НАВС ; МВС України. К. 2005. С. 140.

В рамках проведених в Україні досліджень проблем вчинення насильницьких злочинів, що вчиняються особами з різного розу психічними аномаліями в межах осудності, більш доцільно наразі проаналізувати злочинну поведінку на особистому рівні, адже знання об'єктивних факторів, що обумовлюють даний вид злочинності, дозволить глибше зрозуміти його природу, розібратися в його генезисі і на цій основі правильно визначити комплекс заходів, спрямованих на забезпечення суспільного порядку, попередження правопорушень, своєчасне і повне розкриття злочинів даної категорії.

Як показали результати проведеного нами¹ нещодавно одного з небагатьох в ХХІ столітті кримінально-правових досліджень насильницьких злочинів, що вчиняються особами з психічними аномаліями, домінуючими є умисні вбивства – 48,8%, умисні тяжкі тілесні ушкодження – 16%, поєднане з насильством хуліганство – 16,7% та статеві злочини – 17,8%. Потерпілими (жертвами) насильницьких злочинів, вчинених особами з психічними аномаліями є: чоловіки – 56,1%; жінки – 31,7% злочинів; неповнолітні – 12,6%.

Причинами та умовами насильницьких злочинів, що вчиняються особами з психічними аномаліями, є сукупність існуючих сьогодні в нашому суспільстві факторів - матеріальних, ідеологічних, соціально-демографічних та інших, - під впливом яких у певної категорії осіб, і особливо у тих, які мають психічні аномалії, затверджуються антисуспільні погляди, звички і на цій підставі формується та реалізується злочинний намір. Тому взявши за основу традиційний підхід до визначення чинників насильницьких злочинів і спираючись на емпіричну базу проведеного нами дослідження, спробуємо з'ясувати причини вчинення насильницьких злочинів особами, які мають аномалії психічного розвитку та вплив недоліків у слідчо-судовій практики на стан боротьби з даною категорією злочинів.

Серед причин існування насильницької злочинності осіб з психічними аномаліями, на перше місце, на нашу думку, необхідно поставити низький освітній рівень, недоліки у виховній роботі закладів освіти та недоліки у діяльності виправно-трудових закладів системи виконання покарання, наслідком яких є рецидив. Також вчиненню насильницьких злочинів саме особами з психічними аномаліями часто сприяють серйозні недоліки у виховній роботі закладів освіти. Мова насамперед йде про недоліки і недогляди у виховній роботі серед молоді з боку вчителів та їх небажання перейматися проблемами підлітків. Як результат подекуди в школах трапляються випадки азартних ігор, безкультур'я, приниження однолітків, що в наступному приводить до вчинення учнями злочинів, як показало дослідження – переважно статевих та хуліганства.

Наступною причиною вчинення насильницьких злочинів особами з психічними аномаліями є рецидив: серед осіб, які мають психічні аномалії і

¹ Ходимчук О. О. (Хорватова О.О.) Насильницька злочинність осіб з психічними аномаліями та її запобігання : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08 ; НАВС ; МВС України. К. 2005. С. 167–168.

вчинили насильницькі злочини, дуже велика кількість раніше суджених - майже 48,7% осіб є рецидивістами. Це свідчить про серйозні недоліки в діяльності кримінально-виконавчої системи та слабку роботу правоохоронних органів.

Що ж стосується умови вчинення насильницьких злочинів особами з психічними аномаліями, то слід звернути увагу на наступне. В природі людської поведінки не існує фатальної схильності до злочинної поведінки, і не може існувати однозначний комплекс зовнішніх (соціальних) чинників, що приводять до вчинення кримінального правопорушення або виключають його. У даному випадку мова йде саме про взаємодію соціального і біологічного в особі злочинця в їх нерозривній єдності, інакше неможливо пояснити, чому мають місце факти не вчинення злочину особами, які хоча і мають психічні аномалії в межах осудності і до того ж тривалий час знаходяться під впливом негативного мікросередовища, або навпаки, вчинення злочинів у несприятливо сформованій ситуації особами зі здоровою психікою, чия поведінка завжди відповідає нормам права. Справа не лише в тім, що вплив криміногенного середовища компенсується впливом іншого, позитивного, або переважає над ним. Очевидно, тут мають бути сформовані такі якості особи, що безпосередньо визначали б зміст поведінки як в одному, так і в іншому напрямку.

Умовно можна виділити два аспекти детермінації поведінки: зовнішній і внутрішній (особистісний). Загальноприйнятої точкою зору в психології є те, що зовнішні фактори переломлюються через внутрішні умови. У наборі якостей, що характеризують особу, визначене місце займають такі, що відносяться до сфери біології. Найчастіше саме ці якості здобувають соціальну значимість, адже середовище, хоча і формує особистість, але не прямо, а в залежності від її біологічних особливостей. Соціальний же розвиток обумовлюється системою різних суспільних відносин, де ведучими є соціальні зв'язки та відносини. Але формування тих чи інших моральних якостей конкретної особи можливо лише за умови визначення рівня її нервово-психічного розвитку. І лише такі якості можуть розглядатися як необхідна умова становлення і формування особи під впливом мікросередовища минулого і сьогодення.

Як відомо, особа та її світогляд формуються насамперед під впливом соціальних факторів. Зміст поведінки людини, її направленість витоками завжди виходять із соціуму. З іншого боку динаміка поведінки людини, в тому числі й злочинної, часто характеризуються біологічними властивостями та особливостями психічного (ментального) здоров'я чи нездоров'я. Так влаштована нервова система людини, що за певних несприятливих соціально-економічних чи суспільних умов, акти людської поведінки стають злочинними саме під впливом психічних аномалій. Якщо говорити про біопсихологічні властивості особи, то особливого значення вони набувають саме у поведінці неповнолітніх. Це пояснюється віковими особливостями неповнолітніх, а саме нестійкістю їх емоційно-вольової сфери, критичними фазами розвитку, які відіграють роль умов, що

сприяють вчиненню саме насильницьких злочинів. Неповнолітні, за своїми психологічними та психічними якостями не здатні правильно оцінювати соціальну значимість своїх вчинків. Але вирішальним фактором, який впливає на вчинення підлітками насильницьких злочинів, є не вікові особливості, а відхилення у формуванні та розвитку їх як особистості. Такі відхилення обумовлюються різними причинами.

Окрему увагу вчених-кримінологів та психіатрів завжди викликає питання співвідношення соціального та біологічного в особі злочинця¹. І тим більше важливим є це питання по відношенню до осіб, які вчиняють кримінальні правопорушення насильницького характеру і мають психічні аномалії. В такому випадку, як визначають вчені², «важливо з'ясувати як саме біологічне і соціальне виступають або в якості необхідної умови, або керівний фактор поведінки». Проте сучасні вчені³, наголошують на тому, що «самі по собі психічні аномалії не є безпосередніми причинами злочину. Як психічне здоров'я (і нездоров'я) населення являють собою соціальний фактор, так і психічні аномалії відносяться до детермінант злочинності, хоча їм належить другорядна роль. Психічні аномалії є результатом взаємодії соціально набутих особистісних якостей та біологічних особливостей». А тому за наявності у особи розладів психіки в межах осудності головними чинниками злочинної поведінки все ж таки будуть її моральні особливості, погляди, переконання та ціннісні орієнтації. Інакше особа не може бути визнана винною, а її вчинки злочинними. Розлади психіки можуть сприяти формуванню особи злочинця лише за наявності визначених несприятливих соціальних умов. Моральне виховання, створення сприятливих життєвих умов, позитивний вплив, що поєднується в потрібних випадках з медичною допомогою, здатні нейтралізувати криміногенність психічних аномалій, які в інших умовах могли би мати суспільно небезпечний характер.

З іншого боку, як визначають вчені⁴, «несприятливе середовище, відсутність суспільно корисних контактів, антисуспільний спосіб життя і негативні особистісні якості, можуть призводити до виникнення кримінологічно значимих психічних аномалій». Причини багатьох психічних відхилень носять біологічний характер. Так, проведене нами дослідження показало, що понад 6,2% насильницьких злочинів вчиняються особами з діагнозом «шизофренія» і за результатами судово-психіатричних експертиз ці особи однозначно визнаються неосудними. Головною причиною виникнення даної хвороби безсумнівно є несприятлива спадковість, а сама хвороба «шизофренія» в такому випадку стає безпосередньою причиною вчинення цими особами насильницьких

¹ Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: У 3 кн. – Кн. 1. К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2007. С. 241.

² Кримінологія. Підручник. Практикум. / В.С. Ковальський, О.М. Костенко, Г.С. Семаков [та ін.]. Київ: Юрінком Інтер, 2017. С. 79–80.

³ Ходимчук О. О. (Хорватова О.О.) Насильницька злочинність осіб з психічними аномаліями та її запобігання : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08 ; НАВС ; МВС України. К. 2005. С. 134–135.

⁴ Там само. С. 135.

злочинів. І все ж таки, навіть при наслідуванні психічних аномалій, в тому числі хвороби, ступінь їх враженості в значній мірі залежить від соціальних умов. А тому біологічні показники можуть бути лише частиною в системі характеристики особи злочинця, проте не включають в себе такі кримінологічні показники як стать, вік, і абсолютно виключають фізичні особливості особи, наприклад, будову тіла та стан здоров'я.

Наявність психічних аномалій допомагає пояснити вчинення лише деяких видів злочинів, в першу чергу, насильницьких. З іншого боку, окремі злочини можуть вчинятися особами, які хоча і мають розлади психічної діяльності в межах осудності, однак ці розлади не мати ніякого відношення до вчиненого злочину, наприклад, вчинення розкрадання психопатом, оскільки прослідити співвідношення між таким злочином та наявними аномаліями психічного розвитку майже неможливо через відсутність в слідчо-судовій практиці випадків проведення судово-психіатричних експертиз по корисливим злочинам.

Таким чином, наявні у суб'єкта кримінального правопорушення психічні аномалії, як вроджені, так і соціально набуті, можуть мати криміногенний характер. Проте вирішальна роль, на думку більшості вчених-кримінологів¹, належить не психічним аномаліям, а антисуспільним особистісним якостям, що, як відомо, не передаються генетичним шляхом.

Висновки. На підставі вище викладеного, можна констатувати факт того, що наявність психічних аномалій у суб'єкта кримінального правопорушення насильницького характеру не слід розглядати як безпосередню та безумовну причину злочинної поведінки. Особи з розладами психіки в межах осудності за наявності такого стану здоров'я не приречені вчиняти кримінальні правопорушення, оскільки психічні аномалії можуть розглядатися виключно як внутрішні суб'єктивні умови, тобто ґрунт, на якому за несприятливих соціальних обставинах частіше виникають та реалізуються злочинні наміри.

До основних причин та умов насильницьких злочинів, що вчиняються особами з психічними аномаліями, відноситься сукупність соціально-демографічних, ідеологічних та інших факторів, під впливом яких виникають та утверджуються антисуспільні погляди, звички, і згодом на цій підставі вчиняється кримінальне правопорушення. До основних причин існування насильницької злочинності осіб з психічними аномаліями необхідно віднести низький освітній рівень, недоліки у виховній роботі закладів освіти, недоліки у діяльності правоохоронної та кримінально-виконавчої системи. Умовами вчинення насильницьких злочинів особами з психічними аномаліями є співвідношення соціального і біологічного в особі злочинця в їх нерозривній єдності та взаємодії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

¹ Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: У 3 кн. – Кн. 1. К. : Видавничий Дім «Ін Юре», 2007. С. 263.

1. Ходимчук О. О. (Хорватова О.О.) Насильницька злочинність осіб з психічними аномаліями та її запобігання: Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук: Київ, НАВСУ МВС України. 2005. 245 с.
2. Ходимчук О. О. (Хорватова О.О.) Насильницька злочинність осіб з психічними аномаліями та її запобігання : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08 ; НАВС ; МВС України. К. 2005. 244 с.
3. Логачев М. Г. Психічні аномалії та злочинність // Бочаровські читання : матеріали наук.-практ. конф. [з міжнар. участю], присвяч. пам'яті проф. С. П. Бочарової (м. Харків, 18 берез. 2016 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2016. С. 197–200.
4. Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, № 25-26, ст. 131.
5. Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: У 3 кн. – Кн. 1. К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2007. 424 с.
6. Кримінологія. Підручник. Практикум. / В. С. Ковальський, О. М. Костенко, Г. С. Семаков [та ін.]. К. : Юрінком Інтер, 2017. 344 с.

Стаття надійшла до редакції 25.02.2024

Oksana O. KHORVATOVA,

PhD in Law, Associate Professor

(Kyiv University of Law National Academy of Sciences of Ukraine, Kyiv, Ukraine)

SOME REASONS AND CONDITIONS FOR COMMITTING VIOLENT CRIMES BY PERSONS WITH PSYCHICAL ANOMALIES

The article presents the results of its own research into the category of violent crime of persons with psychical anomalies within the limits of sanity and an analysis of the reasons and conditions that contribute to the commission of these criminal offenses.

It was determined that clarifying the reasons and conditions for committing violent crimes, where the subject of the commission is a person with psychical anomalies within the limits of sanity, is important for further activities related to their prevention and prevention. It is emphasized that psychical anomalies can have criminogenic and social significance, but they can't be a direct cause of criminal behavior. Attention is focused on the fact that mental anomalies are internal, subjective conditions, that is, the ground on which, under unfavorable social circumstances, antisocial intentions more easily arise and are realized. It was concluded that psychical anomalies alone can't fully explain some reasons for committing crimes. It has been proven that the causes and conditions of violent crimes committed by persons with psychical anomalies are set of material, ideological, socio-demographic and other factors existing in our society today, under the influence of which a certain category of persons, and especially those

with psychical anomalies, antisocial views and habits are approved, and on this basis, a criminal intention is formed and implemented.

Key words: *criminal offense, violent crime, premeditated murder, premeditated grievous bodily harm, sexual crimes, the identity of the criminal, the victim, causes and conditions of violent crimes, psychical anomalies, sanity, insanity, limited sanity.*